

ആർത്തരോദനം

ആർത്തരോദനം

ആർത്തരോദനം

വേദാമത്തിൽ ദേവന്മാർക്കു
കല്പകവൃക്ഷം താഴെ
ഭൂമിയിൽ മനുജർക്കു
കേരവൃക്ഷവും നന്ന്

ഉയരെയുള്ളോർക്കെല്ലാം
നിലമേടകൾ രാവിൽ
തൂയിലു കൊള്ളാൻ പിച്ച്
ക്കാരനു കടത്തിണ്ണ

ഇറങ്ങിപ്പോകാനാജ്ഞ
കൊടുത്തു കടക്കാരൻ
ഇറങ്ങാൻ മടിച്ചില്ല
പന്തികേടാകും കാര്യം

ഒരുനാൾ കുടിപ്പാർക്കാൻ
കേണവനപേക്ഷിച്ചു
ഒരു നാഴികപോലും
സമയം കൊടുത്തില്ല.

കാവിലമ്മയെക്കണ്ടു
കല്പന വാങ്ങാതെന്നും
കാവനു വലകെട്ടാം
കാവിലും, മനുഷ്യരിൽ

കേവലന്മാർക്കോ ക്രാന്ത
 ദർശികൾ കാവ്യം തീർക്കും
 ഭാവുകമാശംസിയ്ക്കും
 രാഷ്ട്രീയ സദാചാരം
 ജാമകളിവർക്കായി
 നടത്തും സമുദ്രം പോൽ
 വീഥികൾ ജനം നിറ
 ണ്ണൊഴുകും കേൾക്കാമപ്പോൾ
 എണ്ണുവാൻ കഴിവുള്ളോ
 രെണ്ണിയ്ക്കോകളവൊന്നു
 മെണ്ണൊതെ പറയല്ലേ
 യെന്നുള്ളൊരുറ്റം ചൊല്ലും
 എണ്ണമേറുമ്പോൾ ഭാരം
 നിർണ്ണയം വീണ്ടുവരു
 മെണ്ണവും ഭരണവും
 തന്നെയാണല്ലോവരം
 കണ്ണിലെ മണിപോലെ
 കാക്കണമവ രണ്ടും
 കണ്ണിനു കരടാകാൻ
 മാത്രമീ നിഷ്കിഞ്ചനൻ
 ആറടി മണ്ണിനുള്ള
 തീരോലയാശിയ്ക്കാതെ
 നീറാതെ നിരത്തേറെ
 നിരങ്ങിക്കടക്കവേ
 പുലരും മുമ്പേവല്ല
 വിധവും പുതിയൊരു
 തലയും കവലയും
 മൊത്ത താവളം കണ്ടു

അവിടുണ്ടൊരു കുട്ടം
ഭിക്ഷക്കാർ തീയും കാഞ്ഞു
വിവരിയ്ക്കുന്ന തലേ
നാളത്തെ വ്യവസായം
പലരും സഗൗരവം
ചർച്ചചെയ്യുന്നു, തമ്മിൽ
ചിലരേകരായ് ചിന്താ
മഗ്നരായിരിയ്ക്കുന്നു
ഡംഭിച്ചിടും വിട
ന്മാരുമായൊരു കുട്ടം
കുംഭ ദാസികൾകൂടി
സ്തല്ലാപമൊരേടവും
അരി പോലെതിരിട്ടു
കയ്യുക്കു കാട്ടാൻ കുടും
പരിപാലിക്കാനാരു
മില്ലാത്ത പൈതങ്ങളും
തെരുവിന്നിട വഴി
ത്തിണ്ണയിലൊന്നിയ്ക്കുവോർ
വരുകയായീ ഭാര്യ-
ഭർത്തൃബന്ധമാളുവോർ
എന്നുമീ മണ്ണിൻ മക്കൾ-
ക്കുല്ലാസ വസന്തർത്തു
വന്നെത്തുമിരുൾ മറ
യ്ക്കുള്ളിലെക്കുത്താട്ടങ്ങൾ
വന്നെല്ലോ പുതിയൊരു
തെണ്ടി, നീയടുത്തുവാ
ചൊന്നതിൽ മുതിർന്നവ,
നമ്മയോ പെണ്മാരോ

വല്ലോരും വന്നിട്ടുണ്ടോ
കൂട്ടിനായൊറ്റയ്ക്കായാൽ
കൊല്ലുള്ള നാടാണല്ലോ
കൊള്ളയും നടപ്പുണ്ട്
അച്ഛനെയറിയില്ല
അമ്മയും തുണയ്ക്കില്ല
ഇച്ഛിച്ചുവന്നാനൊരാ-
ളിഷ്ടമായ പോയാളമ്മ
തൂച്ചനായ് തളർവാതം
പിടിച്ചു കഴൽകൊണ്ടു
പിച്ചവയ്ക്കുവാൻ പോലും
കഴിയുന്നില്ലീ മണ്ണിൽ
മുരണ്ടില്ലോരു ചോദ്യം
വീണ്ടുമാനാവിൽ ഭാരം
ശിരസ്സിൽ കയറ്റുവാൻ
വന്നുചേർന്നതായ് തോന്നി
ഭിക്ഷണത്തിനായ് തോളിൽ
പൊക്കണങ്ങളും തൂക്കി
തൽക്ഷണമവരെല്ലാം
നടന്നുപലേ വഴി
വരുമിരുട്ടർ സന്ധ്യ
മയങ്ങിക്കഴിയുമ്പോൾ
തരമായ് കൂടെച്ചേരാം
കവലയ്ക്കെത്താമിപ്പോൾ
ഇഴഞ്ഞും വലിഞ്ഞും വ-
ന്നിരിപ്പുണ്ടത്തപ്പാടി
കഴിയാൻ കരംനീട്ടി
കാരുണ്യം കാശാക്കണം

അഴലാണയാൾക്കെന്നു
മാശ്രയമടങ്ങാത്ത
മിഴിനീർച്ചാലാണല്ലോ
ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യവും
ശ്രുതിയും ശിലും ദീന
രോദനത്താലേ കേൾക്കാം
അതിലും വലുതല്ലേ
ശ്രദ്ധിക്കൂ മറ്റെല്ലാരും
എറിയും ചിലർ ചെറു
നാണയത്തുടൊന്നാലും
എറിയാൻ കൂട്ടാക്കാതെ
പോകുന്നു മഹാജനം
പരയും പ്രസംഗപീ
ഠങ്ങളിൽ പാവങ്ങൾ തൻ
പിറപ്പും പ്രയാസവും
മരിപ്പും കണ്ണീരൊപ്പി
പാർലമെന്റിലെ തിര
ഞ്ഞെടുപ്പിൽപ്പോലും പേരു
ചേർക്കാത്തൊരന്യൻ വേണ്ടേ
മേൽവിലാസമായൊന്ന്
സർക്കാരിൻ രേഷൻകാർഡും
കൊടുക്കാൻ വിധിയില്ല
കർക്കശം നിയമങ്ങൾ
തെണ്ടിയ്ക്കു തെണ്ടൽ മാത്രം
യുഗത്തിൽ നീളത്തോളം
രാകുന്നു വീണ്ടും വരും
യുഗങ്ങളുതുപോലെ
മിനുക്കി മാറ്റുന്നല്ലോ

തഴമ്പു വർദ്ധിച്ചല്ലോ
രാകിയ കരങ്ങൾക്ക്
കഴമ്പീയിരുപതാം
നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടാകുമോ
ഒരു നാളവൻ പാടും
മധുരം മനോഹരം
ചിരകാലമായ് തേങ്ങി
ക്കരഞ്ഞു ശീലിച്ചവൻ
ഒരു യാമത്തിൻ സ്വപ്നം
നീട്ടിയ വാഗ്ദാനമായ്
ഒരു ജാഗ്രതാവസ്ഥ
കാട്ടിയ സാരാംശമായ്

